

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonczi-ut 24. sz.
Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmintetlen levelek nem fo-
gadtnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonczi-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyiltér-
és felzárólapok.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitisor tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonczi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzele-
szerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Rimaszombatban, 1885. évi augusztus hó 16.

Többször volt már szó e lapokban a „Gömör-
megyei magyar köznevelődési egyesü-
let“-ről, mint olyan intézményről, mely hivatva lenne
kisdudovodák alapítása, elemi iskolák segélyezése ál-
tal, főleg a nem magyar ajkuak lakta vidéken, a köz-
nevelődést terjeszteni, s azzal együtt nemzeti nyelv-
ünk használatát is minél szélesebb körben biztosítani.

Megyénk, ha első nem is, de bizonyosan utolsó
sem volt azon erkölcsi testületek között, melyek fel-
ismerték szükségét annak, hogy a magyar nyelv ne
csak hivatalos használatban — s fájbalom még min-
dig csak papíron — váljék államivá, de a közönsé-
ges életben is legyen kifejezője azon egységnek, melybe
előbb vagy utóbb, de míg magyar él a három hegy
és négy folyó térei — minden népeslődésnek beol-
vadnia kell a Kárpátoktól Adriáig.

De belátták azt is, hogy a magyar nemzet e tek-
intetben századokig, sőt majdnem ezred évig tartott
mulasztását rövid idő alatt helyrehozni még a törvény-
hozó hatalma is képtelen, s ha maga a társadalom
ezer és millió erős karokkal nem ragadja meg a kez-
deményezést arra nézve, hogy a törvény ne csak a hi-
vatalos irodák falai között, de a családi, a társadalmi
téren is életre keljen, évtizedek hosszú sora mulhatik
el, míg az előérzett pusztulás veszélyével egy — ugyan-
azon haza szeretetében lelkesült — 15 milliónyi tömeg
állhatna dacolni.

Az egyesülés eme szükségének tudata csak más
fél évvel előbb oly általános volt itt Gömörben — s
bizonyosan az még ma is, — hogy a megyei magyar
köznevelődési egyesület megalakítását célzó egyetlen
felhívás folytán, közel 500 hazafi és bonleány iratko-
zott az egyesületbe, meghozandó áldozatát a honala-
pítás újabbkori nagy művének érdekében. Pedig ak-
kor még nem lebegett előttünk a királyhágón tuliak,

az erdélyi magyarok példája, nem láthatók, mint gyül-
nek a forintak és garasok százazrekké, mint siet nagy
és kicsiny, gazdag és szegény, habár csak egy ho-
mok szemmel járulni az egység nagy épületéhez.

Vajha most, midőn Erdély köznevelődési egyle-
tének megragadó példája ragyog előttünk, midőn lát-
hatjuk, mily rohamosan szaporodnak tagjai naponta,
s mint teljesítik hiven a nem erőszakolt, de önként
elvallalt kötelezettségeket, akkor nekünk is lenne jo-
gunk saját hasonozó egyletünk minden tagját ugy
mutatni be a világnak, mint a kik nem szalmaláng-
tól hevülve irnak és beszélnek, de komolyan akarnak
és cselekednek is.

Az, a mi nálunk e részben történik, nem felel
meg a másfél év előtti fellángoláshoz fűzött nagy re-
ményeknek. — mert tisztelettel hajolva meg az arány-
lag kevés kivétel előtt — látva, hogy az addig kibo-
csátott 118 aláírási ivnek alig fele érkezik be több
mint 18 hónap alatt, — midőn a beérkezett aláírási
iveken jegyzett tagsági díjak körülbelül 5000 frt ösz-
szegének alig egy hetedrészre fizetetik be a felszólá-
lás után is, — szinte megdöbbenve kellene kérde-
nünk: hát csakugyan elégnek tartja-e a nagyobb rész
a nagyhangú beszédet? vagy ezen egyesület is csak
olyan divatossá lett tüntetés szüleménye, mely, ha
idénye lejártá magát, mint rongy a lomtárba kerül?

Ilyen kérdésre azonban — még ma — joga-
sultak nem vagyunk. Célunk csak az, hogy megyénk
emez egyesületének tagjait emlékeztessük, miszerint
az a figyelem, mely erdélyi testvéreink működését
kíséri, kiterjed reánk is: a mi célunk — ha keve-
sebb, ha távolabbi veszedelem elhárítására töreked-
ünk, ha szűkebb térre szorítokozunk is, az övékkel
ugyanazonos, és nekünk e földet unokáink számára
megtartani, biztosítani nem kevésbé — miut nekik —
szent kötelességünk.

De nemesak az egyesület tagjait, hanem minden

magyarul értő gyermekét e földnek terheli ezen kö-
telesség, — mert mit ér nehánynak minden erőfeszí-
tése, ha megyénk 170,000 lakója közül csak minden
négy századik lép az egyesületbe, s csak minden ezre-
dik hozza meg tényleg áldozatát?

Nagy czél nagy áldozatot igényel, de nagy áldo-
zatra csak kevesen volnának képesek, aminőre külön-
ben szükség nincs is ott, hol mindenki tudatával bir
hazafi kötelességeinek. És a közérdek soha sem ki-
vánja, hogy céljaiért önmagunk jólétét ássuk alá,
de viszont mi sem tagadhatjuk meg a filléreket, me-
lyek mindig nekünk, vagy legalább utódaink számára
hoznak bő kamatot. Azért nem szabad elzárkóznunk
ezen egyesület gyűjtő iver elől csak azért, mert tehet-
ségünk — állítólag — minden untalan igénybe véte-
tik. Legyen az, amit adhatunk, forint, garas avagy
fillér csupán, a közös czélt mozditjuk elő vele, s jó
példánkat mások is követni tanulják.

Ezeket elmondani, a mint esekély erőnkkel tehe-
tők, hazafi kötelességünknek tartottuk most, midőn
újabb felhívással, újabb aláírási iver fognak — amint
tudjuk — már a legközelebbi napokban megyszerzte
kibocsátatni, hogy e nemes czélú egyesületünk szel-
lemi és anyagi erőben gyarapodva, izmosodva kezd-
hesse meg áldásos működését.

Adja Isten, hogy szerény felszólalásunk ne han-
gozzék el sikertelenül.

Miért magyarosítsunk tótajku népiskolában?

Ezen kérdés felvetésére egyedül azon körülmény
indított, hogy a tapasztaltak után belátom, miszerint
a szellő nem ok nélkül sugdossa, megyénk-
ben. — melyről pedig az vagyon megírva, hogy: „szép
Magyarországnak kicsinyben a képe,“ — tulnyomó a
tótajkuak száma.

Ez még nem volna baj, mert hisz a beszédmód

T Á R C Z A.

Este van, este van . . .

Este van, este van, besütötül a táj,
Meglebben a bokor borulatos árnya,
Dali madár ajkán elhallgat az ének,
Dali madárt vissza, hasza viszi szárnya.

Hajladozó bokron, meleg fészkek enyhén,
— Mig leszállna a nap, s eltűnne az éjbe —
Csacsogó apróság várja, várja anyját,
Hijja, hijja vissza, esicsereg elébe.

Leborul az éjjel, szétteríti fátylát,
Halavány ezüst fény, csacsogó madárnak
Beragyogja fészket, — méla holdsugárán
Hangja kel az éjnek, ébrednek az árnyak.

Ébred a csalogány, dala esattog, zendül.
Csalogató dalban kibeszéli, mondja
Piezi szive-titkát, falevelnek, lombnak,
S ezer édes titkot suttog a fa lombja.

Suttog az enyelgő éjeli szellőnek.
Tova száll az, titkát elviszi magával,
Elviszi, átadja, kiesacsogja másnak,
Ezernyi virágnak csapodár ajkával.

S suttog a virág is, szerelemtől égve,
Illata, szerelme, az is olyan édes,
Kedvese keblére hajlja fejét lágyan,
Kedvese a szellő, de bohó, beszédes.

Kint bolyongok árnyas kertembe merengve,
Meglegyinti arczom nyári éj fuvalma,
Megnyilik előttem, meg a végtelenség,
Csapongó képzelet messze birodalma.

Bemerülök, mélyen elmerülök benne,
Hallgatom a szellőt, susogó virágot,
Hallgatom, s ábrándos méla bú ragad meg:
Elhervadni mért is nyilnak a virágok?!

Borsody Béla.

Vizváry Gyula Rimaszombatban.

Sokáig emlékezetes marad közöttünk e hó 11. és 12-ik
napja, melyen Vizváry, a budapesti nemzeti színház első rendű
tagjainak egyike, színpadunkra lépett, hogy művészetével gyö-
nyörködtesse közönségünket, — s egyuttal megmentsen a szé-
gyenletes bukástól egy — egészen véve — kitűnő színtársulatot.

Mondjuk meg mindjárt, hogy Vizváry ur játékával meglepte ugyan színházunk látogatóit, de megyénk s különösen városunk közönsége nem tisztelte meg magát azzal, hogy a művész mindkét célját kellő mérvben méltányolta volna, mert az a „ház,“ mely „Pry Pál“ és „Fipsz“ bohóságait számtalan-
szor tüntette ki tetszésének nyilvánításával, bármily tiszteletre-
méltó volt legyen is tagjaiban, olyan gyenge volt mindkét
estén át, miszerint arra Gömörmegye és Rimaszombat büszke
egyáltalában nem lehet, — mert ha Vizváry ur felléptének híre
nem is terjedt volna el megyénk határai közt kellő időben, —
mivel ugy tudjuk, hogy a színijelentés már e hó 9-én szét-
küldetett, városunk és a közelvidék „előkelőség“-ének száma
nagyobb, mintsem a csekély nézőtér akár kétszerre is befo-
gadhatná, — azt kell hinnünk, hogy a „gyöngye ház“ egyálta-
lában jellemző azokra nézve, kik a lovarda és fababuk bódéit
pár évvel előbb nap-nap után ostromolták a nem csekélyebb
áru jegyekért.

Egyszóval, Vizváry ur vendégszereplésének anyagi sikere
nem áll arányban az erkölcsi hatással, melyet azokra gyako-
rolt, kik őt látni, vele érintkezni szerencsések voltak.

Az ünnepeltetés, melyben kedves vendégünk részesítte-
tett, ha nem is volt szokatlan zajos, de annál őszintébb, szívé-
lyesebb és melegebb, s tán nem csalódunk, ha azt hisszük,
hogy a városunkban töltött pár nap élményeit ő sem fogja gyor-
san elfeledni.

E pár nap eseményeiről helyi tudósítók következőkben
értesítette lapunkat:

„Vizváry Gyula urat f. hó 11. napján, a déli 12 óra 57
perczkor érkező vonat hozta körünkbe. Fogadtatása végett igen
szép számú közönség vonult a pályaház udvarára, hol őt, mi-
dőn a kocsiból kiszállt, Bács Károly, egyike Bányódy társulata
jelesének, a következő, igen rokonszenves, örömtől rezgő han-
gon elmondott beszéddel üdvözölte: „Mélyen tisztelt művész!
Isten hozott közénk! Kétszeres köszönettel tartozunk neked,
hogy — bokros elfoglaltságod dacára — helyt adtál kérel-
münknek és e véghatárhoz közel eső vidékre eljöttél, hogy

azt művészeted fényével bemelegítsd. Küldetést teljesítesz most
te, midőn ugy magadnak, miut a magyar színművészetnek új
tért foglalsz és hódítasz, azért légy újra üdvözölve, s légy meg-
győződve, mindent elkövetünk arra nézve, hogy a rövid idő
alatt, mit körünkben töltesz, magadat jól és egészen itthon
érezd. Eljen Vizváry Gyula, magyar színészetünk egyik kitű-
nősége.“ A néhány perczig tartott „éljen“-zés után ifj. Török
László megyei aljegyző üdvözölte e város, s a megye művelt, köz-
önségének nevében az érkeztet, ki egyszerű s mégis rokons-
zenves szavakban adott kifejezést a feletti kellemes meglepe-
tésének, hogy az általa képviselt színművészet ily nem várt
kitüntetésben részesül. A kölcsönös kézszerítések, bemutatások
után, mialatt a „Rákóczy induló“-nak hangjait többször nyom-
ták el a hatalmas „éljen“-ek, a művész és legközelebbi kísé-
rete kocsiok a „Rózsa“ vendéglőbe hajtott. A kedves vendég
ezután — szerényen kifejezett ohajtása folytán — visszavonul-
hatott, hogy régiebb jó ismerősei körében pihenje ki magát.

A két előadás szellemi sikerének oroszánrésze bizonytal
Vizváryé, kivel szemben másnak, mint feltétlen elismerésnek
szavakat még akkor sem adhatnánk, ha a fővárosi műértők
bírálata már eddig is nem emelte volna őt magasra társai
közt. — Egyébiránt az elismerést legilletékesebben és szebben
fejte ki maga közönségünk akkor, midőn a felvonások közben,
de nyílt jelenetekben is, szünni nem akart tapsokkal, kihívá-
sokkal, diszes virágcsokrokkal adott halát neki a kellemes
élvezetért, melyet kifogástalan játékában, szeretetre méltó ke-
délyességének bámulatra méltó sokoldalúságát ragyogtatá előt-
tünk a nélkül, hogy báresak egy pillanatra tulzásba esett volna.
— De az is igaz, hogy különösen „Pry Pál“-ban, Poole Já-
nosnak Csiky Gergely által angolból fordított 5 felvonásos vig-
játékában, a mi színészeink nem kevésbé igyekeztek — és
teljesen sikerült nekik, — tehetségüket a főalak Pry Pál (Viz-
váryé) mellett érvényesíti. — Nem kevésbé sikerült volt a kö-
vetkező napon, e hó 12-ik napján Taylor Tamás szintén Csiky
Gergely által fordított „Barátságból“, s Koczebue „Fipsz“ —
a híres női szabó — ezimű vigjátékának, s illetőleg bohózatá-
nak előadása, mely, — ha a mi színészeink némelyike részéről a sze-
rep betanulása, a cselekmények gyors keresztülvitele körül en-
gedett is némi kívánni valót, — mire nézve azonban a vidéki
színészet még mindig válságos helyzete, s az idő rövidsége
nagyon elfogadható mentséget ad, — tökéletesen kielégítette
a vendég szerepléséhez fűzött várakozást.

A második előadás végeztével a vendég tiszteletére a

és bronzkori gyűjtemény s könyveket küldött muzeumnak, összesen 97 dbot; a könyvtárát Bernolák Nándor ügvedt ur 90 db diszkötésű könyvvel szaporítá. Elismerést érdemel a felső-magyarországi muzeum egyesület Kassán, újabb megküldött IV-ik évkönyveért. Legnagyobb gyarapodást mutat tehát ez osztály tárgyaitak száma 265-ről 517-re emelkedvén. A természetrajzi osztály Boezko Dániel ur ásványküldeményével szaporodott. Ha ezekhez a tanügyi osztályt sorozzuk, mely mintegy ezer drbból áll: úgy a gömörmezei muzeum tárgyaitak száma a 3000-ret meghaladja.

Végválaszul a múlt szám „Tudomásul”-jára.

Ha a t. Liszkay János lelkész ur által minden kommentár nélkül beküldött s e lap múlt számában közzétett 6 darab „másolat,” a t. szerkesztő ur komitívája szerint, csakugyan az általam, a nevezett lelkész urnak, a 31-ik számban megajánlott azon fogadásra vonatkozik, a melynél fogva ha kimutatja, hogy Rimabrézó az 1878., 1881. és 1885-ik években történt esperességi tisztújítások alkalmával a magyar párt közmegeállapodásához híven és attól nem eltérően szavazott, úgy én a t. lelkész urtól, az általa annyira nehezelt megjegyzésért e lap utján bocsánatot fogok kérni s a sisakot is leteszem: — azon esetben most már rajtam a sor, hogy az ellenbizonyítékkal előállva nyilatkozzam. S mondhatom, hogy csak is a lovagiaság ezen követelménye bírt arra, miszerint ez ügyben röviden még egyszer és utóljára szóljak.

Miután a múlt számban maga a t. Szerkesztő ur közvetlen szemléletből merített azon meggyőződését nyilatkoztatta ki, hogy a t. Liszkay ur által beküldött másolatoknak a t. Glauf Pál rimaszombati ev. lelkész ur szíves-ségéből megszerzett s a szerkesztő-hivatalban általam is megsejmelte hiteles okmányokkal való összehasonlításából kitűnt: „hogy a rimabrézói egyház szavazata csakugyan mind a háromszor többé-kevésbé eltér az elfogadott névsortól.”: ezen szerkesztői kijelentés és hivatkozásnál fogva — úgy gondolom — felesleges volna részemről ellenbizonyítékul az esperesség-beli magyar párt jelöltjeinek (annak idejében litografált ivenk közkezen forgott s az illetőknél bizonyosan még most is meglevő névjegyzékeiket ezuttal közzétennem. Csak ezekre való egyszerű hivatkozással, mintegy összegezve azt jelzem tehát, — a miről ama névjegyzékek minden birtokosa, tehát Liszkay lelkész ur is, azoknak a közzétett rimabrézói másolatokkal való összehasonlításából meggyőződhetik, — hogy a rimabrézói egyház szavazata 1878-ban hét, 1881-ben négy és 1885-ben hat helyen tér el a magyar párt által megállapított s a rimabrézói egyházat kivéve, a pártot képező minden többi egyház által híven a szerint szavazott jegyzékétől.

Ezen megdönthetetlen tényből kettő következik: egyrészt az, hogy amit irtam, azt az igazságnak megfelelően irtam; másrészt pedig az, hogy a fogadás értelmében nem kell, — amit különben maga Liszkay ur sem igényelt, — sem bocsánatot kérnem, sem a sisakot letennem. I.

Felhívás a megye gazdaközönségéhez!

A mai gazdasági válságos időkben, a mostani alacsony s nyomott buza, gyapjú stb. árak mellett igen kívánatos, sőt szükséges, hogy egy újabb termelési ág gyakorlatba vételével megyénk gazdaközönségének egy újabb s tetemes jövedelmi forrás nyitassék, mit az állam, esetleg külföld részére leendő finom szivar-dohány termelése által (melyre megyénk glébjája s klímája kiválóan alkalmas, azt már a régebbi időkben gyakorlatilag beigazolta) lehetne elérnünk, annyival is inkább, mivel az újabb időben a nm. magyar kormánynak nagy bölcsen elhatározni méltóztatott, miszerint a magyar dohány ez idő szerint tetemesen alászállott minőségét emelendő, a külföld előtt elvesztett régi jó hírnevet helyreállítandó, a magyar dohány minőségét a beváltásnál a termelőknek érdem szerint fogja megfizetni.

Ezen körülmények folytán, úgy hiszem, hogy legtöbb gazdatársam nézetét tolmácsolom akkor, midőn azt indítványozom, hogy nemcsak egy mint gazdasági egyesület, de mint megye, szóval az összes megyei gazdaközönség folyamodjunk egy akarattal egész megyénk területére nézve az állam részére leendő dohányszerelési engedélyért, melyet a fenti indokok alapján gazdasági s helyi viszonyaink tekintetbevétele mellett nem fognak nekünk megtagadni, annyival kevésbé mivel Csetneken s Ochtinán már régóta termelnek kertekben, s az előbbi helyen dohányszerelő hivatal is van, mely a megye területi központjára könnyen áttehető, s az államnak nagy költségére nem kerül, s mivel az újabb törvények értelmében nem csak a pénzügyminiszterium (mely sok formáságokat vesz tekintetbe.) de maga a pénzügyminiszter O. Excellentiájának is jogában van dohányszerelési engedélyt úgy nagyban, mint kicsiben adományozni.

Hogy azonban a dohányszerelési engedély biztosan kiészakoltathessék, szükséges (az ellenőrzés szempontjából) a beültetendő terület mennyiségét vidékenként, illetve községenként, mely egy községben s község határában a külső dohányszerelésnél 20 cath. hold, kerti dohányszerelésnél 800 négyszögöl összefüggő területnél kevesebb nem lehet — előre tudnunk, s a kérvény felterjesztésénél számokban kifejeznünk, azért tisztelettel kérem a megye gazdaközönségét, a gazdag egyesület tagjait, a nagyobb birtokosokat, s az egyes városok és községek előljáróit, miszerint lennének szívesek f. év szept. hó 1-ig alólirottat kiértesíteni, hogy az egyes termelők, illetve községek hány hold területet ohajtanának finom szivar-dohánnyal beültetni az állam részére, s illetve egyes községek határában hány cath. hold finom dohányszerelésre alkalmas összefüggő terület van egy vonalban egy nyomásban, s hány 800 négyszögöl összefüggő tér egyes kertekben? Megjegyzendő, hogy túlkötött, nehéz, vadvízes, vízállós talaj ha lapos is, finom dohányszerelésre egyáltalában nem való (s ily talajra az engedély meg sem adatik) finom dohányszerelésre: szelíd, tévékeny természetű, közép kötöttségű, inkább könnyű, laza, mély

termő rétegű talaj kívánatik, mely utóbbi körülményt szíveskedjenek a terményiség beküldésénél szorosán tekintetbe venni.

Bővebb tájékozás végett még azon körülményt vagyok bátor felemlíteni, hogy a pénzügyi törvény összefüggő térki-fejezése alatt a gyakorlatban nem azt veszik, hogy az egyes községek határában beültetendő összes dohányszerület egymással valóban szoros és minden megszakítás nélküli összefüggésben legyen, de azt, hogy egyes községek határában ültetendő dohányszerület egy tájon, p. u. a község határában déli vagy keleti részén, nem pedig a határban a világ minden tája felé össze-vissza szétszórvá, vagy pláne eldugott helyen legyen ültetve, ezt az ellenőrzés könnyébsége végett kívánják, végül hogy az állam részére való dohányszerelésnél min leu termelő felügyeleti illeték ezimén 1 cath. hold után 1 frtot a kerti termelésnél 800 négyszögöl után 50 krt tartozik fizetni.

P.-Apáti, 1885. aug. 12.

Vajda Gyula.

A sajo-gömöri polgári iskola.

— A szülők és tanügybarátok szíves figyelmébe. —

Alig egy éve, hogy a sajo-gömöri polgári iskolát Szentiványi Miklós és József testvérek megalapították. — Egy felől, a kegyelet és hála, — mert a Szentiványiak, Szontaghok, Hevessyek stb. közül többen itten kezdték meg tanulmányukat — másfelől a protestánsi hitbuzgóság és lángoló hazaszeretet volt rugója a két páratlan nemesszívű testvér egyszerű alapítványának. A polgári iskola, a közel háromszáz esztendő, és mindenkor és minden időben, a vészek és viharok közepette is missiót teljesítő „nemzeti” algymnasium helyébe állított fel azon ezébből, hogy az iparnak és gazdálkodásnak szolgálatában álljon! A megszünt nemzeti algymnasium mindenkor nagy szolgálatokat törekedett a magyarosításnak tenni; úgy a polgári iskolának is egyik legfontosabb célja és feladata a magyarosítás leendő, vagyis megtartása mind azoknak a tradícióknak, a melyek tradíciói voltak a megszünt nemzeti algymnasiumnak.

A nemeslelkű alapítók előtt a polgárok életérdekei lebegtek, azért is polgári, vagy más, a nép életviszonyainak megfelelő iskolát volt céljuk a megszünt algymnasium helyébe alapítani.

Az első tanévben az I. és II. osztály megnyilván, és 28 növendék látogatta az iskolát, a tanerők száma három volt. A 28 szám ha nem is nagy, de figyelemre méltó egy új tanintézetnél. A növendékek legnagyobb részét Gömörmeze szolgáltatta, és csak néhányan voltak a szomszéd Zólyommezeiből.

Sajo-Gömör tiszta magyar lakosokkal bíró helység, kellemes, szép és egészséges vidék, a hol a tót és német fiúk hamar is, könnyen is megtanulnak magyarul.

Azon szülőknek tehát, a kik gyermekeiket magyarul akarják taníttatni: a sajo-gömöri polgári iskolát a legjobb lélekkel ajánlhatjuk!

A sajo-gömöri polgári iskolának a magyarosításon kívül még két más nagyfontosságú célja is van: az iparnak és gazdálkodásnak megkedveltetése és okoszerű tanítása. Legyen a polgári iskola a „polgárok valódi nevelő intézetévé,” épen úgy mint Németországban, a honnét az intézmény hozzánk is át került! Azért tehát, mint az ipar, mint a gazdaságtan — a tantervtől eltérően — már az első osztálytól kezdve rendszeresen tanítatik; ezáltal a munkára szoktatás, a munkára nevelés előzetatik, a mi szerintünk egyedül helyes célja a polgári iskolának.

Az iskola fel van szerelve műasztalos és esztorgályos műhelyekkel, és ha valamely növendék kedvet mutat vagy egyik, vagy másik ipari ág megtanulásához — az abból szakszerű, bevezető oktatást nyer; továbbá tanítatik az agyag- és gipszmintázás, a lombfűrészelés, a fafaragászat stb.

A gazdaságtan: a konyhakertészet és gyümölcsfa tenyésztéssel veszi kezdetét. E célra bir a polgári iskola egy alkalmas, bekerített kerttel, a hol a növendékek — az első osztálytól kezdve — gyakorlatilag oktattatnak a kertgazdaságot és gyümölcsfa tenyésztés elemeiben; az elméleti ismeretek a két alsó osztályban csak a gyakorlat kapcsán nyujtának, de a harmadik osztálytól kezdve a rendszeres elméleti oktatás is fellép! Itten a fő cél az, hogy ne annyit tudós, mint inkább praktikus gazdák válljanak az intézet növendékeiből. A polgári iskola olyan gyakorlati ismereteket kíván növendékeinek nyujtani, a melyeknek az életben hasznát lehessen venni!

Az intenzív kertgazdaság — a kisgazdákna fontos, azért egyelőre arra fektetik a főszű.

Vannak szülők, a kik fiaikat csak pár évig ohajtták taníttatni, mely után a gazdasághoz vagy iparhoz használtják fel, hogy megtanulja az „ösi vagyont” művelni, hogy megszokva a munkát: gazdává vagy iparosá legyen; az ilyen szülőknek is a legmelegebben ajánlható a sajo-gömöri polgári iskola.

De megemlítjük azt is, hogy a latin nyelv tanítása sincsen a polgári iskolából kizárva. Ha esetleg olyan növendékek is találkoznak, a kik a latin nyelvet is ohajtták tanulni, hogy a polgári iskola négy osztályának bevégzése után — a gymnasium 5. osztályába álléphessenek, azok a latin nyelvből — megfelelő tandíjért — rendszeres oktatást nyerhetnek!

S végül megemlítjük még, hogy Sajo-Gömörön 6—7 forintért — a jobb módú családoknál tisztességes ellátást lehet kapni, s így tehát a tanítás még a szegényebb szülőknek is lehetséges. A tandíj egy évre 6 frt. A szegény, de szorgalmas növendékek kisebb-nagyobb ösztendőjben részesülnek!

Lehetőleg körvonalaolni volt célunk a sorokban a sajo-gömöri polgári iskolának céljait és feladatát, hogy a szülők és tanügybarátok tájékozva legyenek ezen új iskoláról is, a mely szintén tényezővé törekszik lenni, a művelt és szakképzett iparos és földmivelői osztály megeremtésében.

Az iskolának újja építése és a negyedik osztálynak megnyitása a jövő évre tervezetik! A pártfogóság mindent elkövet, hogy az iskolát a többi polgári iskolákkal egyenlő színvonalra emelje!

Az említett célokon kívül a munkásság érzetének felélesztése, ápolása és fejlesztése, szóval a munkára nevelés soha figyelmen kívül nem fog hagyatni!

Ismerve a sajo-gömöri polgári iskolának céljait és feladatát, azt a szülők és tanügybarátok figyelmébe legmelegebben ajánljuk!

gy. s.

A gömörmezei ált. tanító-egylet t. tagjához!

Alóliirt elnökség szükségesnek tartja, hogy a megyei tanító testület által f. hó 19-én az orsz. kiállítás tanulmányozása céljából rendezett együttes kirándulásban résztvevőket, mihez tartás végett a következőkről értesítse:

1. A kirándulásra eddig 58 férfi és 13 nő jelentkezett az elnökségnek, kiknek számára a szükséges igazolványok megküldettek.

2. A kirándulók vezetésével a f. hó 12-én tartott választmányi ülés az egylet aljegyzőjét Ocskay János nagyrőcei polg. isk. tanárt bízta meg azzal a hozzáadással, hogy feladatának teljesítésében a körelnökök és ifj. Nagy Lajos segítségére legyenek: a résztvevők tehát a nevezettekhez forduljanak utazás közben felvilágosításért.

3. Az elnökség a vonalokon származható torlódás kikérelése végett, az illető állomások főnökeit eleve értesítette a kirándulás körülményeiről, sőt lépéseket tett az iránt is, hogy a kirándulók számára lehetőleg külön kocsik csatoltassanak a vonatokhoz.

4. A találkozás Feleden történik.

5. A résztvevők Füleken ismertető jelvényt kapnak.

Nagy-Rőcze, 1885. augusztus 13.

Rőczy István, elnök.

Hírek és vegyesek.

Esküvő. Dr. Veres Samu, a helybeli főtanoda egyik tanára és Süteő Mariska k. a., ugyancsak főiskolánk igazgatója Baksay István fogadott leánya, e hó 12. napján tartotta menyegzőjét. A nászkisérlet csak szűk körre szorított ugyan, mind a mellett a női öltözékek díszje sem kis feltűnést okozott a kíváncsi tömegben, mely ilyenkor a boldogok útját szegélyezni szokta. A nyoszolyóleány volt Süteő Ilona és Baksay Erzsébet kisasszony, fővőnyek Lőrinczy György és Sevallay Zoltán. A nászlakoma esendő családi körben folyt le, mintha csak előre jelezte volna, hogy a családi élet zajtalan öröme többlet ér a világ minden hiu ragyogásánál. Sokan kívánnak állandó boldogságot az ifjú pár frigyére, mi a jót kívánókhöz öszintén esatlakozunk.

Lipovniczky István, nagyvárad latin szertartású püspök e hó 12. napján, hosszu tizenkét évig tartott kinos szenvedés után, Nagyváradon 71 éves korában elhunyt. Benne a kath. egyház egy erényekben gazdag főpapot, a haza egyik hű fiát, a szegény iskolás nemzedék pedig bőkezű pártfogóját veszítette el. Végakarata szerint nem — mint szokás — a templomi sirboltba, de a köztemetőben fogják örök nyugalomra helyezni.

Kiss István, a népszínház egyik fiatal, s a mint magát nálunk megismertette, igen tehetséges tagja. e hó 12. napján tért vissza Budapestre. Ha vendégszerelését úgy méltányolhatnók, a mint azt valóban megérdemelte, nagyobb térre lenne szükségünk, mint a mennyi rendelkezésünkre áll, — mert bizonyos, miszerint alakítása — bár hibátlanak mondani még nem lehet, — gondos tanulmányozásra vall: hangja szép terjedelmű, s ha magasabb fokaiban is könnyedén bánhatna vele, már is egyike volna népszínműveink legjobb énekesének. — A színház ugyan az ő játéka alatt nem volt ohajtott arányokban látogatva, de ez nem neki a vendégnek, hanem azoknak válik szégyenére, kik szellemileg is úgy megszokták már a koplalást, hogy a csepürágok utcazi mutatványait mindennél többre becsülik, mert — — ingyen jutnak hozzá.

A francia vendégek. kik az országos kiállítás végett látogattak hazánkba, s kik Budapestten a lánczhid téren Petőfi szobrát megkoszorúzták, e hó 13-án érkeztek Dobsinára, hol őket megyénk és több jelese, a helyi hatóság fogadta vendégszerető szívélyességgel. — Utjuk, mely Gödöllőn, Bánrévén, Rozsnyón, Dobsinán Poprádon át vezetett, valódi diadalut volt, melynek minden állomásán tengernyi nép fogadta kitüntető szíveséggel. Megyénket a fő- és alispán, gr. Andrássy Manón kívül nagyszámú előkelő egyén képviselte. Miután a világhírű jégbarlangot megtekintették, megfelelő kísérettel folytatják utjukat Tátrafüred felé.

Nyári mulatságot tervezett mára a rimaszombati iparos segédek önképző- és segély-egylete, mely ma délután a város kertben fog, ha csak rossz idő nem leendő, megtartani. A belépti díj személyenként 20 kr. Ajánljuk e mulatságot közönségünk szíves pártfogásába annál inkább, mert gondoskodva van arról, hogy a mulatók és szemlélők kényelme hivatlanok tolongásától zavarva ne legyen.

Szent István napja, mely már csaknem országszerte nemzeti ünnepnapul lett elfogadva, az idén — ha csak az idő kedvezni fog — szokatlannal népes és mozgalmas leendő. Ez alkalomból a m. kir. államasutak összes állomásairól Budapestre szóló 50 százalékra — felére — mérsékelt másod- és harmad osztályu, 14 napi érvényességgel bíró jegyek fognak kiadatni.

Az iparos segédek egyletel országos szövetkezetének ez idei vándorgyűlése Budapestten valószínűleg szeptember hó 5—8. napjai közt fog megtartani. Amint halljuk, a helybeli legény-egylet alelnökét Kovács Lajost és titkárat Szabó Lajost bízta meg a képviseléttel.

Bárodai Károly szintársulata — ha ugyan még tisztességesen menekülni tud innen, — már csak e héten át marad városunkban. Közönségünk jó hírének érdekében ohajttandó lenne, miszerint ha már több héten át nyomorogói hagytuk őket, legalább adjuk meg a lehetőséget nekik arra nézve, hogy más helyen keressék boldogulhatásukat. — Ugy hallottuk, e társulat Rozsnyón szándékozik pár hetet kitölteni.

A kinek szerencséje van — úgy mondják — burokbán született. — Ilyen szerencse mentette meg e hó 12. napján a szörnyű haláltól Krémusz Józsefet, ki a Samarjai-ház emeleti részét tisztogatta kívül egy létráról. Vigyázatlanságból-e vagy szédülés fogta el, nem tudni, lezuhant, még pedig az alatta elterített homok halomra. Nehány percig tartott önkívület után került csak orvosi kéz alá, azonban ez, csekély horzsoláson kívül sem külső, sem belső sérülést nem tudott megállapítani, s valószínű is, hogy a szorgalmas munkásnak komolyabb baja nem lesz.

Deresken mint értesülünk, a nagyszzerű, rettenetes és borzasztó dolgok történnek. E hó 11. napján ugyanis számtalan pórno összetett kézzel, tártott szájjal, kimeresztett szürke szemekkel esüngött az égen, s e nagyszű, sőt borzasztó helyzetet egy lebkő (meteor) fénye tette rettenetessé. — Hal-

latlan! azonban valósággal nagyszerű, mint minden ami oda-
lent, de rettenetes az, a mi ide lent történik. A dereki
czigány eskik, valami bűnsegéddel halálra gyomrozta a esor-
dást. Uramfia! s még azt tudhatni, mi okból? Aligha-
nem a zöldszemű ördög furakodott közük. De gonosz ám az
irigység is. Elmondhatja Mistina bácsi, a legközelebbi kor-
leendő Dáriusa, hogy jaj annak, kire megérdemlett szerenese
mosolyog. Ott van ni, most lízadásban ellene minden embere
egész az ágyulóvárság. Hát nem nagyszerű — rettenetes —
borzasztó valami mindez?

A budapesti állami közép-ipartanodában a beiratások
ezután szept. hó 1-ső napjától nem 15-dik, hanem csak 10-ik
napjáig tartanak. A belépni óhajtó tanulóktól előzetes gya-
korlat kívánatik, legalább az, hogy ezen nyári szünidő alatt
a gyakorlatban foglalkozzanak s ezt hiteles bizonyítvánnyal
igazolják. Szükséges végre, hogy a tanulók a beiratáshoz szü-
leikkel vagy gyámjaikkal jelenjenek meg.

Kilenc évig tartott fogság után a kir. legfőbb törvény-
szék ma mondotta ki Köteles Mihály ártatlanságát, kit kétszer
ítélt el a szegedi törvényszék s a másodfoku bíróság életfogy-
tig való rabságra azért, mert a szörnyű vád elleni védekezése,
hogy feleséget megölté volna annak idején figyelmen kívül maradt.
Bizony szomorú elégtétel, a kilenc év előtt vagyonos, ifju,
életerős áldozatnak, kinek elismert ártatlansága ma csak kol-
dusbotnak válik be, ha ugyan megélhet utána. De szomorú
világot vet a bíróságok akkori működésére is. Valljon elég el-
rettentő példa lesz-e ez, hogy ilyen eset több ne forduljon elő?

A nemzetközi őszi szőlőkiállítás szept. 24-től okt. 4-ig
bezárólag lesz. Célja: Magyarország és a külföld jelesebb
szőlőfajainak megismertetése, a termelés állapotának feltűnté-
se s a közönségnek a beszerzési források tekintetében adan-
dó tájékoztatás. A kiállítás tárgya lehet: Szőlőfűrt levágott álla-
potban és cserepekben vagy edényekben nevelt szőlőtő gyü-
mölcsessel együtt. A kiállítások a következők: Nagy diszokle-
velek; nagy bronzérmek és oklevelek. A kiállításra küldendő
tárgyak részére a vasúti és gőzhajózási társulatok által jelenté-
keny szállítási kedvezmények eszközöltettek ki. A berni fil-
lxera egyezmény értelmében a csomagolásnak nem szabad szőlő-
levelekkel eszközöltetni. A bejelentésnek szept. 10-ig kell meg-
tételnie. A szőlőfűrtök beküldési határideje szept. 20-ika. Min-
den szőlőfűrt legalább 2—3 futra küldendő be. Térdijel min-
den négyzetméter után 2 fut fizetendő s fél négyzetméter-
nél kevesebb hely nem adatik. A kiállítási bizottság kívánatra
elvéllaja a kiállításon bemutatott s a kiállításnál nagyobb kész-
letben levő esemeszőlő eladását és közvetítését.

Szerkesztői üzenetek.

Ftőd II. urnak B... „A nemzeti zászló” közlé ét csak a jó al-
kalom gátolja. Addig is várjuk a szives támogatást.

N. K. urnak D... Nem egészen értjük, hogyan alkalmazzuk
jelen szerkesztésben? A két előbbinek magva beültetjük; az utóbbit — bő-
vebb ismertetés nélkül — nem értjük, pedig talán használható volna.

Hallgatói... snak. Helyben. Igaza van, mi azonban a vidéki hir-
lapok baját nem annyira tartalmuk iró dalmi becsének hiányos-
ságában, mint inkább a napi sajtó utánzásában találjuk, mire névze külön-
ben általunk helyeseknek tartott nézetek közölni el nem mulasztjuk. Azzal,
hogy bizonyos nagyhangu, 64-ed rétt kiadása, de felrei mert bőlesek ho-
gyan vélekednek a vidéki lapok beosztásáról, nem törődünk, mert úgy
véljük, sokkal sikeresebben felel meg a vidéki lap hívatásának, midőn
bármely részén gazdaságra vagy konyheművészetre vo-
natkozó, avagy épen ilyen című ismertetést közöl: „Havi teendők a vi-
rágos kertben.” — mintha egész éven holmi egyetlen, beszlynek vezet-
tetni valamivel keres feltűntet. Különben bajos is nekünk a vidéki
lapok hívatásáról vitába ereszkedni olyan íróval, ki „egyetlen
karsu hasáb-on át nem kevesebb, mint negyvenkét idegen
szóval kever össze olyan dolgokat, amikről sokkal jobban, rövideb-
ben, és ami födolog, mindenki álta érthető magyarsággal írtak már un-
osuntig eleget. — Elefe ezeltatos közlésekre elég ha azt mondjuk: „Seperjen
mindenki a saját háza előtt.”

Többségek. Tagadhatlan, hogy a felszólalás egészen jogosult, mert
egy országos hírű művész személye iránt érzett tiszteletnek kifejezést a
társadalom egyetlen osztálya sem követelheti kizárólag magának. Követke-
zőleg abból semmiféle tisztességes embert kirekeszteni nem lehet. Az is
kétségtelen, miszerint vannak a mi társadalmunknak is különlegességekre
törökő tagjai, — ez olyan áramlat, mely mióta a „tekintetek” „nagysá-
gosokká” léptek elő, mióta a pálinkás és alkusz „tekintetes”-nek ismertetik
el, még hivatalosar is, valóságos betegséggé fajult. De a rendezők m u-
l asztása ez uttal, — legalább úgy véljük — nem ilyen okokra vezet-
hető vissza. Kevés volt az idő mindenre gondolni, bár az is hi a, hogy
az intézkedés már korábban megtéve nem lett; a névsor összeállítására sem
volt szükség az igaz, de az is tény, hogy a már rövidlé lett idő alatt
csak azok irathattak fel és voltak meg hivatók, akikről feltehető volt, hogy
a lakoma költségeinek fedezésére minden körülmények között
hajlandók; és ne feledjük, hogy amaz estély emlékei közé ingerült han-
gokat vegyíteni még akkor sem lenne ildomos, ha mellőztetése másnak,
mint pusztá feledékenységnek, volna tulajdonítható.

Felelős szerkesztő: **Rábely Miklós.**

Magán-hirdetések.

Kereskedő tanoncuzul

egy 14—15 éves ifju, ki legalább 2—3 gymn. osz-
tályt végzett, **KERN ADOLF** rimaszombati vas- és
fűszerkereskedésében azonnal fölvetetik. — Erte-
kezhetni lehet bármikor ugyanott. 3—*

Makk- és gubics-árverezés.

A nagyméltóságú gróf Csáky László borsodme-
gyei szendrői uradalmához tartozó, mintegy 5000 hold
kiterjedésű, erdeiben levő ez idei bő makk- és gubics
termés, **folyó évi augusztus hó 25-én délelőtti
11 órakor** alólírott tisztartói hivatalnál, nyilvános ár-
verés után el fog adatni, ugyanott a közelebbi felté-
telek megtudhatók.

Az árverés megkezdéseig 10% bánatpénzzel ellá-
tott zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Szendrő, 1885. augusztus 15.

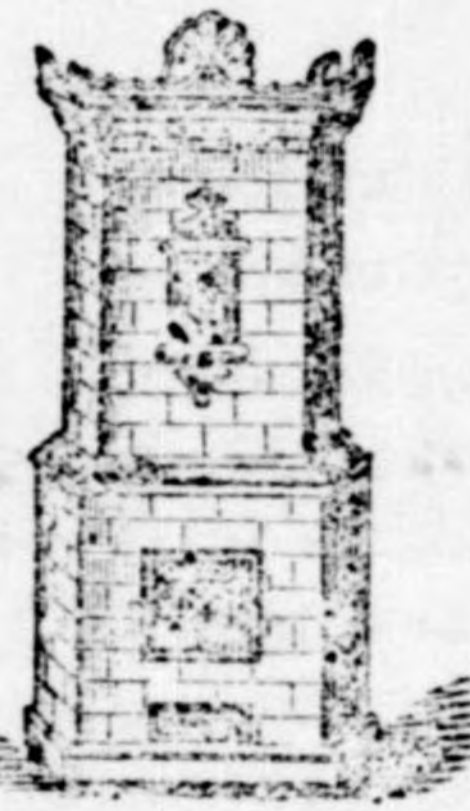
Kertész József, tisztartó.

Egy könnyű járásu, igen esinos, ruga-
nyos (Druckfeder)

hajtó-kocsi (Kutschier-Wagen),

mely Budapesten készült és még ke-
véssé volt használva, jutányos áron eladó
Kovács József kocsigyártó mester-
nél Rimaszombatban.

Hirdetmény.

Van szerenésém a n. é. közön-
ség becses tudomására hozni, hogy
Tamásfalán (saját házamban) min-
denféle nagyságu és színű, saját
gyártmányu s kőszénnel is fűthető

cserepkályhák

nagy választékban, jutányos áron mindig kap-
hatók. — Megrendelések pontosan teljesítettek.

Tamásfala, (u. p. Rimaszombat) 1885. máj. 20.

8—* **Andrik Sámuel**, kályhámester.

Árlejtési hirdetmény.

1067. sz. — Rimaszombat rendezett tanácsu. vá-
ros képviselő-testülete a „Három róza” vendéglő át-
alakítását vállalat útján határozván el eszközöltetni,
a végett árlejtési határnapul **folyó évi augusztus hó
18-ikának délutáni 3 órája** a városháza tanácstermé-
ben kitűzetik, mely alkalomra vállalkozók azzal hivat-
nak meg, hogy a végrehajtás alapjául elfogadott terv
s költségszámítás, valamint az árlejtési feltételek addig
is, a hivatalos órák alatt, a polgármesteri hivatalnál
megtekinthetők.

Bánatpénz a vállalati 20,503 frt 43 kr. 5%-tólja,
mely, az árverést megelőzőleg, készpénz vagy ovadék-
képes értékpapirokban — melyek értékek kétharma-
daig számítva fogadtatnak el, — az árlejtésre kineve-
zett bizottságnál teendő le.

Rimaszombat, 1885. július hó 31-én.

Szabó György, polgármester.

Hirdetmény.

4091. sz. — **A rozsnyói ág. cv. hitv. főgym-
nasium** végrehajtónak **Zsóri János** gpanyiti lakos vég-
rehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem kö-
vetkeztében a végrehajtási árverés 400 frt tőkekövetelés és
ennek 1882. szeptember 23-tól járó 7% kamatai, 16 frt 80 kr.
végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 11 frt 10 kr.
továbbá a tornalljai takarékpénztárnak ugyanevak Zsóri János
elleni 420 frt tőke s ennek 1884. szeptember 29-től járó 6%
kamatai, 3 frt 65 kr. óvási, 1/3% váltó díj, 13 frt 92 kr. per,
10 frt 10 kr. végrh. kérvényi és a még felmerülő költsé-
geknek kielégítése végett az 1881. LX. 144. § alapján és a
146. § értelmében a rimaszombati kir. tszék területén levő
Gömörpanyit községben fekvő, a gömörpanyiti 61. sztkben fog-
lalt Zsóri János nevében álló 2/3 urb. telekre 1378 frt és a gö-
mörpanyiti 158. sztkben ifj. Zsóri János nevében álló 445/5. hrsz.
alatti szántóföldre 100 frtban ezennel megállapított kikiáltási
árban elrendeltetik. Az árverés megtartására határidőül **1885.
szeptember 25. napjának d. e. 10 órája** Gömörpanyit köz-
ségben a községi bíró házában kitűzetik. Árverezni szándéko-
zók tartoznak az ingatlanok becsírának 10%-át, vagyis a gpa-
nyiti 61. sztkvi birtokra 137 frt 80 kr. t. g. panyiti 158. sztkvi
birtokra 10 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november
1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelettel 8. §-ban
kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek
a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis-
mervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételárt három egyenlő
részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számított 30
nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 60 nap
alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 90 nap alatt
minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számi-
tandó 6% kamatokkal együtt 1881. december 6-án 39425/I. m.
sz. a. kelt rendeletben előirt módon a rimaszombati kir. adó-
hivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az
utolsó részletbe fog beszámítatni. Az ezen árverési hirdetmény
kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a
hiv. órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságúal és Gö-
mörpanyit község előjáróságúal tekinthetők meg. Az elrendelt
árverés a fentirt tjkvekben feljegyztetni, ezen árverési hirdet-
mény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesz-
tetni, továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig
megtekinthetés végett egy-egy példányban G. Panyit község
előjáróságának, nemkülönben ezen árverési hirdetmény egy-
egy példánya a sajógömöri, tornalljai és oldalfali körjegyzők-
nek, a szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azon-
nali körözés végett megküldetni, és tekintve, hogy a kikiáltási
ár 300 frtot meghalad ezen árverési hirdetménynek törvény-
szerű kivonata a „Gömör-Kishont” lapban egyszerű közzététel
végett vjhjtató ügyvédjének kiadatiul rendeltetik, a ki utasítatik,
hogy a közzétételt igazoló lappeldányt az árverés foganatosi-
tására kiküldöttnek adja át. Ezen árverési hirdetmény az egy-
idejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. LX.
t. cz. 153. §. intézkedéséhez képest a keresetnek hozott első
végzésre előirt szabályok szerint. Kövarty Ödön felpeiseri ügy-
védnek az árverési hirdetményi kivonattal Zsóri János alperes-
nek, ifj. Hegyessy Sándor tornalljai tkptári ügyésznek, özv.
Zsóri Majoros Katalinnak, özv. Zoller Bilutné szül. Zsóri Má-
riának, id. Barez János hitelőknek, a rimaszombati kir. adó-
felügyelőnek, G. Panyit község előjáróságának, a sajógömöri,
tornalljai és oldalfali körjegyzőknek megküldetni rendeltetik.
Rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság, 1885. június
hó 16-án. **Fornét**, kir. tszéki elnök.

Orvosi bizonylatok

„MARGIT”.

GYÓGYFORRÁSRÓL.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkatrészek szerencsés összetétele,
kevés szabad szénsav, de gazdag, félig kötött szénsav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásának találtam a légutak és gyomor nyálk-
hártjainak hurutos bántalmainál. A Seltersi-, Radeini-, Vichy- stb. vizektől külön-
bözőbb esekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért a vérzések lehetőségénél, vagy a hol a vérkeringési
szervek izgatásától kell tartani, a szénsavany dúsabb vizek fölött előnyvel bír.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásának bizonyult a légző-
emésztő- és vizezőszervek hurutos bántalmainál, oly annyira, hogy jelenleg rokon-
alkatú más ásványvizet kórházunkban alig rendeltek. — esekély szabad szénsav tartalmánál fogva, oly esetekben is
sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Giesshübli-, Gleichbergi-vizeknek használata határozottan káros volna.

Dr. Navratil Imre egyetemi tanár. Torok-, gége-, légcső- és hörbetegségben igen jó, kiváló hatást pedig
akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorhaj
volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdő-, gyomor, vizezőszervek idült hurutját szintugy oszlatja, mint a
Seltersi, Gleichbergi, Giesshübli. Előnye, hogy a betegek élvezettel iszzák, s hogy sem
bevétel, sem belélegezve, a f-jben vagy tüdőben nem okoz semmi vértorlódást.

Dr. Kétly Károly egyetemi tanár. Légző, emésztő-szervek hurutos bántalmainál jó eredménnyel alkalmaztam
Seltersi, Gleichbergi, Giesshübli vizek fölött kisebb szénsav tartalmánál fogva előnyvel bír.

Dr. Barbás József Rókus kórházi főorvos. Légcső-, emésztő- és vizező-szervek hurutos bántalmainál bátran
versenyez a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyet. tanár, udvari tanácsos. Légző emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt
eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübli-
és Vichy-vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ízénél fogva ajánlható a légző-
és emésztő-szervek kórállapotainál.

Ez idő szerint Európa legelső **Görbersdorf** kus gyógyintézet a „Margit”-forrás gyógy-
és leglátogatottabb tüdőbetegek klimati hatását. — S k oldalú legkedvezőbb
eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben „a „Margit”-forrás gyógyviz” alkalmazása által a légutak idült
hurutos bántalmainál tapasztaltam, hivatva érzem magamat ezen betegek által kedvesen fogyasztott, és jól tűrt gyógy-
vizet a legsürgősebben ajánlani.
Görbersdorf, 1879. március 18-án.

Dr. Römpler Tódor.

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. k. udvari ásványviz-
szállítónál Budapesten.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.